

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. április 10.
(vasárnap)**

Horváth Géza

JÉZUS MAGA MELLÉ VESZ

Énekek: 65,1, 392, 434

Alapige: Máté 26,36-41

„Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és azt mondta a tanítványoknak: Üljetek le itt, míg elmegyek, és amott imádkozom. És maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, s elkezdett szomorkodni és gyötrődni. Majd azt mondta nekik: Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálíig, maradjatok itt, és virrasszatok velem! Egy kissé előre ment, arcra borult, és e szavakkal könyörgött: Atyám, ha lehetséges, múljék el ez a pohár, mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te. Majd visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és azt mondta Péternek: Ennyire nem tudtok vigyázni velem még egy órát sem? Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek, mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.”

Imádkozzunk!

Hálaadással dicsérünk Téged, örökkévaló Istenünk, mert az Úr napjára virradhattunk, és mert nyugalom napja van, melyen elrendelted, hogy a Te néped gyülekezzen egybe, magasztaljon, imádjon, áldjon, Hozzád fohászkodjon, és a Te igéidet hallgassa. Hálásan köszönjük Neked, hogy mi is ezt tehetjük, és hogy ígéreted szerint itt vagy közöttünk. Ezen a mai vasárnapon, amikor konfirmáció lesz a gyülekezetben, különösen is hadd áldjunk Téged az egyházért, azért a népért, azokért az emberekért, akiket az Édenkerttől kezdve örökkévaló szeretettel szeretél, kerestél, akiket megváltottál! Köszönjük a lelki Izráelt, amely hallva a hívó szót, készséggel siet a Te sereggyűjtésed napján. Magasztalunk Téged, áldott Szentlélek, aki felgerjeszted a hitet a mi szívünkben, vágyat adsz arra nézve, hogy keressük az Urat, „amíg megtalálható”, hogy hívjuk „segítségül, amíg közel van”. Köszönjük, Urunk, hogy gyülekezeteket formáltál, plántáltál egy-egy helyen, és hogy azért vagyunk gyülekezetben, hogy együtt buzduljunk fel a Te neved imáadására, hogy szeressünk Téged teljes szívből, lélekből, elméből, erőből, és szeressük felebarátainkat, mint magunkat, hogy ki-ki amilyen

JÉZUS MAGA MELLÉ VESZ

---

ajándékot kapott, azzal egymást tudjuk szolgálni. Köszönjük, hogy ezért formálsz és tisztítasz bennünket, sokszor feddő szóval jössz felénk, mert szeretsz, és azt akarod, hogy megújuljunk. Azt akarod, hogy újból lángra gyúljon a szívünk, ha már csak pislogó gyertyabél lett belőle, ha már csak régi, szép időknak, hitben járásnak, lelki győzelmeknek az emléke él bennünk. Te meg tudsz eleveníteni, és a Te kegyelmed által mehetünk „erőről erőre”, győzelemről győzelemre, míg majd elérünk a Sionra.

Kérünk Téged, hogy most is igéddel szólj hozzánk! Te tudod, hogy mire van szükségünk, Urunk, hadd lássuk igédből azt a kegyelmet, amely utánunk jön, felénk hajol, magához emel bennünket!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves Testvérek! A következő istentiszteleten lesz a gyülekezetben a konfirmáció, ahol fiatalok és felnőttek kimondják azt a nagy igazságot, egy kérdésre adott válaszként, hogy „hisszük, hogy csak egyedül a Jézus Krisztusba vetett hit által igazulunk meg ingyen, Isten kegyelméből”. Azután három férfitestvérünket meg is keresztelünk, akik megpecsételik hitvallásukat a keresztség sákrámentumával. Ez az ige fog hangzani a konfirmáción is, és nemcsak azért, mert a mai napra rendelt ige, hanem azért, mert van benne egy olyan üzenet, ami nagyon megfogott engem. Gondolom, hogy ti is imádkoztok majd a konfirmandusokért, ezért mi is innen vegyük most el az Isten igéjének üzenetét!

Megragadott engem, testvérek, Jézus Krisztus szenvedéstörténetéből egyetlen momentum, ami háromszor is előfordul ebben a rövid szakaszban, amit felolvastam. Az egyik úgy hangzik, hogy „*maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát*”. Utána a tanítványoknak kétszer mondja Jézus, hogy maradjanak Vele. Majd szemrehányóan mondja, hogy nem tudtak Vele virrasztani még egy órát sem. Ez a történet azért is nagyon fontos a számunkra, mert indirekt módon mégis benne van a megváltás lényege, hiszen amikor Jézus azt mondja: „*Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár*”, azzal azt akarja kifejezni az Úr Jézus, hogyha lenne a váltságnak más módja, valami egyszerűbb, valami könnyebb, akkor az jó lenne. Ha nem Neki kellene szenvedni, gyötrődni, átszegeztetni, a fán küzdeni és meghalni, ha lenne valami más mód... Mégis azt mondja az Úr Jézus, hogy de, Atyám, „*ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te*”. És ami itt történik, testvérek, annak az a lényege, hogy az ember megváltásának, a váltságnak, Isten kiengesztelésének nincs más módja. Nem lehet könnyebben elrendezni, nem lehet olcsóbban hozzájutni az üdvösséghez, az örök élethez, csak Jézus Krisztus váltságáhalála által! Ezért olyan nagy jelentőségű az, ami ezekben a napokban történt a Gecsemánéban, a Golgotán, mert a hívó ember tudja, hogy csak a Krisztus vérébe rejtve lehet „tisztá s igaz” – ahogy a lelki énekben énekeljük. Ebben az igeszakaszban az a csodálatos – és majd a következő alkalmon is ezt szeretném kiemelni a fiataloknak –, hogy Jézus maga mellé vesz embereket. „*Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát.*” Jézus Krisztus azért jött, testvérek, hogy másokat is maga mellé vegyen.

*Az egyház, a gyülekezet azokból áll, akiket Jézus maga mellé vett. És hogyha bennünket maga mellé vett Jézus, akkor már ennek a hálaadásával kell szeretnünk Őt, ennek a hálaadásával járhatunk, hogy igen, engem is maga mellé vett az Úr Jézus Krisztus. Ezért járt Jézus a földön, ezért hirdették már az evangéliumot az Ószövetségben, erről prédikált Péter apostol pünkösdkor és azóta is. Az első gyülekezetekben, ahol hangzott az apostoli tanítás, és azóta évszázadokon keresztül, ez volt a lényege az egyháznak. Jézus maga mellé vesz. Emlekeztek, mire hívja el Jézus a tanítványokat? Nemcsak ezt a hármat: Pétert, Jakabot, Jánost, hanem a tizenkettőt. Úgy olvassuk az evangéliumban, azért, „*hogy Vele legyenek*”. Még csak nem is azért, hogy annyit tanuljanak, még csak nem is azért, hogy annyit lássanak, hanem „*hogy Vele legyenek*”. Nem azért, hogy Neki segítsenek, nem azért, hogy könnyebb legyen Jézusnak, hanem azért, „*hogy Vele legyenek*”, mert Jézus Krisztus tudja, hogy ez a Vele való közösség, ez a Mellette való élet adja meg a hívő embernek az életet, az erejét. Nem tudom, hogy volt-e valaki az életetekben, akár egy nagyobb tudású vagy többet tapasztalt munkatárs, aki mellett lehettetek, mert jó volt tőle tanulni, jó volt látni is, és az embernek nem teherré lesz, hanem örömmé lesz ez, hogy mellette lehet. Jézus is ezért hívja el a tanítványokat, hogy Mellette legyenek. Nekem mindig olyan szép az, amikor Zákeus felmászik a fügefára csak azért, „*hogy Őt lássa, mert arra volt elmenendő*”, és akkor megáll mellette az Úr Jézus, és azt mondja: „*Zákeus, hamar szállj alá, mert ma nekem a te házadnál kell maradnom*”. Én is melletted akarok lenni, és te is mellettem lehetsz innentől kezdve! Vagy amikor feltámasztja Lázárt az Úr Jézus Krisztus (János 11), és a következő fejezetben már azt olvassuk, hogy Lázár ott ül Mellette. Ott van Vele Lázár, mint Jézus Krisztus életre hívó hatalmának, erejének mintaképe, bizonyosága. Eleven tanúbizonyosága annak, hogy Neki „*adatott minden hatalom mennyen és földön*”. Az egyház azokból áll, akik ott vannak Jézus Krisztussal együtt, akiket megszabadít, akikért elvégzi a váltságot, és akik hálából ott vannak Vele.*

Az utolsó konfirmációs órákon próbáltam összefoglalni a fiataloknak, hogy mi is az evangélium lényege, miről tanultunk két esztendeig, mi a szabadítás nagy üzenete. Így fogalmaztam meg nekik, hogy a kátékönyvünknek a közepén az Úr Jézus szabadítása áll, hogy mi módon szabadít meg engem Krisztus. Előtte az van, hogy mi ennek az oka, hogy én szabadításra szorulok. A 3. rész pedig arról szól, hogy mi a következménye annak, hogy engem Jézus megszabadított. Tulajdonképpen ilyen egyszerű. Két évig tanultuk, de Hollandiában, abban a gyülekezetben, ahol tanulmányúton voltam, ott hét évig magyarázzák ezt a fiataloknak, hogy mi az oka annak, hogy Jézus Krisztusnak el kellett jönnie, hogyan szabadít meg engem, mi ez a szabadítás, és utána pedig a hálás élet, hogy mi a következménye.

Most csak nagyon egyszerűen szeretném összefoglalni! Mai igénk fényében látjuk, hogy Jézus Krisztus szabadításának, elhívásának következménye az lesz, hogy a megszabadított és elhívott ember Vele lesz, Mellette lesz. Olyan ez, mint amikor egy házasság megkötetik, és a házas felek onnantól kezdve egymás mellett lesznek, egymás mellett fognak élni, sokszor kéz a kézben, szív a szívben.

JÉZUS MAGA MELLÉ VESZ

Jézus Krisztussal való közösségünk és kapcsolatunk is így van. Jézus Krisztus tehát ezért jött, hogy maga mellé vegyen bennünket.

Eszembe jutott, amikor általános iskolás korunkban a szünetekben fociztunk, mindig kiállt a két csapatkapitány, és az osztályból elkezdte maga mellé szólítani az embereket. Akit megszólított, az beállt mellé, az ő csapatába. Természetesen először a legjobbakat szólította, aztán a végén a maradékot, hogy legyen a csapat.

Olyan áldott igazság a Bibliából, hogy amikor a mi Urunk Jézus Krisztus hívta az embert, amikor gyűjtötte az Ő népét, amit úgy nevez a Biblia, hogy seregyűjtés, akkor mit mond Isten igéje? Nem a kiválókat gyűjtötte, hanem a gyengéket, nem az erőseket, hanem az erőtleneket. Pál apostol így írja a Korinthusi levélben: nem a tehetségeseket, hanem a nyomorultakat. Nem a valakiket, hanem a senkiket is, mert nem az számított, hogy valaki milyen akkor, amikor Jézus elhívja, hanem hogy milyen lesz Mellette. Mert amire szükségük van, azt majd Mellette kell elsajátítani, majd meg fogják tanulni, erősekké lesznek. Ha nem lesznek erősek, akkor meg azt mondja: elég neked az az erőd, amid van, mert az én erőm majd akkor is célhoz ér. Megtapasztalják azt, hogy Jézus mellett nem az erő, nem a tehetség, nem a tudás, nem a vagyon számít, mert mindent Jézus biztosítja a számukra. Így, aki tehétségtelen, meg fogja tapasztalni, hogy ami alkalmas voltunk Tőle van. Nem mondhatja azt az ember, hogy én alkalmatlan vagyok. Hányan mondták, hogy én alkalmatlan vagyok! Uram, ne küldj, mert én nem tudok beszélni! Nem baj, majd én gondoskodom rólad, hogy beszélj! Majd én ott leszek melletted! Veled vagyok. Mert ez a Jézus mellett lételem, ez az Isten mellett való lételem adja az embernek minden képességét az élethez, és minden adományát a szolgálathoz.

Nagyon jó azt érezni, testvérek, hogy Jézus mellett vagyok, és ezen a mai alkalmon buzduljon fel erre a szívünk, hogy Jézus mellett lenni jó, velem van Jézus!

A tékozló fiú példázatában olvassuk (Lukács 15), hogy mi okozta ennek a fiúnak a legnagyobb fejtörést. Mi volt ennek a fiúnak a legnagyobb nyomorúsága? Az, hogy nincs az atya mellett, messze, távol van tőle. Elkezd irigyelni azokat, akik csak béresek ugyan az atya házában, de mivel ott vannak mellette, ezért még kenyérben is bővölködnek, nekik van kenyérük, mert ott vannak az atya mellett, az atyai házában. És akkor a szívében megfogalmazódik az a kívánság, hogy *„felkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened”*, és felad mindent, mert nem bírja tovább a távollétet. Azt mondja: atyám, semmi nem kell, *„tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy”*, csak itt lehessenek, csak melletted lehessenek!

Egyszer beszéltem valakivel, aki elment egy olyan munkahelyre, ahol azt mondja, hallatlan sokat lehet tanulni, még fizetés se kell neki, csak hadd lehessen ott. Mert minden fizetésnél többet ért neki az, amit ő ott elleshetett, amit megtanulhatott attól, akire felnézett, és aki a szakmában nagy tekintély volt. Nagyapámék mesélték, hogy amikor eljött hozzájuk valaki dolgozni, azt mondta, csak hadd legyen a házában, mert egy csomó mindent megtanult ott.

Milyen csodálatos, amikor valaki azt mondja: Uram, csak hadd legyek Melletted! Nem akarok én Melletted gazdag lenni, nem akarok én Melletted kitűnő lenni, mert „nem feljebbvaló a tanítvány az ő mesterénél”, csak hadd legyek Melletted! Az egyik Hallelujah-ének így kezdődik: „Tarts vérző oldaladnál, / Megváltó Krisztusom, / Ha Te magamra hagynál, / Elbuknám, jól tudom.” Mert a hívő embernek ez a vágya: hadd legyek ott, ahol Jézus van! Ezért vagyunk gyülekezetben, testvérek, ezért jövünk ide vasárnap, ezért jövünk a bibliaóra-ra, mert mi szeretünk ott lenni, ahol Jézus van. Aki nem hívő, az nem ott akar lenni, ahol Jézus van. A Mellette létel neki nem jelent semmit. Nekünk pedig, ahogy a zsoltáros mondja: „Isten közelsége oly igen jó nekem.” A régi Károli-ban úgy olvassuk, Istenhez közelgetnem oly igen jó nekem. Tehát Isten közelsége is igaz, meg az is, hogy közelgetnem kell Istenhez. Azt mondja az apostol is: „közeledjete Istenhez”, egészen addig, míg Benne nem lesztek, Jézusban nem lesztek! Annyira Mellette, hogy az a Mellette már azt jelenti, hogy Benne. Pál apostol azt mondja az egyik gyülekezetnek, amikor prédikál: „Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk”. Ilyen szoros a kapcsolat, és adja meg az Úr, és ti is ezért imádkozzatok, hogy ezekben a konfirmált fiatalokban és felnőttekben ez a vágy ébredjen fel, erősödjön, hogy Mellette lenni! Egészen annyira Mellette, hogy Benne! Nemcsak közelíteni Hozzá, hanem Vele egyé lenni, hogy el tudjuk mondani: én Övé, és Ő enyém!

Aztán vannak, tudjátok, akiket Jézus még közelebb von magához. Ez a történet is erről beszél, hogy „maga mellé vette Pétert”, Jakabot és Jánost, ezt a három tanítványt. A többit leülteti ott a Gecsemánében, ővelük pedig még beljebb akar menni a Gecsemáné-kertbe. Ilyen csodálatos, hogy vannak, akiket Jézus beljebb visz, akiknek többet enged látni, akiknek többet enged tapasztalni, akiknek majd később több mondanivalójuk lesz a gyülekezetnek, mert ők közelebb voltak Jézushoz, mert ők közletről látták vagy láthatták volna az Úr Jézus gyöt-rődését. Nekik több mondanivalójuk lesz. Ezért is lehet imádkozni, testvéreim, hogy legyenek fiatalok, felnőttek, akiket Jézus még közelebb visz magához, mélyebbre viszi őket! Mélyebbre az ismeretben, a szeretetben, a szolgálatban, a hűségben, az alázatban, az engedelmisségben és a szelídségben. Ó, milyen nagy szükség lenne rá, testvéreim, hogy a ma öntelt, önmagát bálványozó emberét Jézus közelebb vigye, mélyebbre vigye az alázatban, hogy Ő növekedhessen, az ilyen ember pedig alább szálljon!

És akiket maga mellé vett, ez azt jelentette automatikusan, hogy azoknak valamitől el kellett szakadniuk. Ahhoz, hogy valaki Jézus mellett legyen, valamitől el kellett szakadnia. Otthagyták a hálóiakat a tanítványok. Lévi otthagya a vámszedő asztalt, ami addig az élete volt, egész álló nap tudta a pénzt számolni, de nem postai alkalmazott volt, mert azok is egész nap a pénzt számolják, ő a saját zsebére dolgozott. Ő sokszor a maga pénzét számolta, nem a másét. Meg azoknak az asszonyoknak, akikről a Lukács 8-ban olvasunk, akik szolgáltak Neki, követték Őt, mentek Utána, előkelő asszonyok is. A Jézus mellett létel azt jelenti, hogy valamit fel kell adni. Valamit ott kell hagyni, valamitől el kell szakadni, valamit fel kell számolni, ha Jézus mellett akarsz lenni! Akár a konfir-

JÉZUS MAGA MELLÉ VESZ

---

mandusokra gondolunk, testvérek, akár saját magunkra, ez örök igazság! Egyik énekünkben így énekeljük: „Vágyat, célt a múltnak adtam” – mármint azokat a vágyakat, célokat, amelyeket oda is lehetett adni – „Nincs már bennem vak remény, / Mégis gazdag úr maradtam: / Isten és a menny enyém.” Mert ez is automatikus: ha Jézus mellett leszek, akkor azért fel kell adni valamit. Lehet, hogy a vágyakat, célokat, fel kell adni mindenképpen a bűneimet, a kedvenc bűneimet is fel kell adni, attól el kell szakadni, ha Jézus mellett akarok lenni!

Végül hadd fejezzem be azzal, testvérek, amit az Úr Jézus mondott, hogy akik itt a földön Mellette vannak, azok Mellette is lesznek az örökkévalóságban. Hogy mondja a tanítványoknak? Majd *„eljövök, és magam mellé veszek titeket”*. Micsoda ígéret és biztatás! Testvéreim, érdemes Jézus mellett lenni? Hogyha én egy örökkévalóságon át Mellette akarok lenni majd, akkor igen, érdemes Jézus mellett lenni! Emlékeztek, amikor a gazdag és a Lázár történetét elmondja Jézus Krisztus (Lukács 16), mi a gazdagnak az igazi pokol? Talán nem is az, hogy *„gyötrettetem”*, még csak nem is az a szomjúság, ami miatt gyötrődik, hanem ott olvasunk egy ilyen mondatot: *„látta Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében”*, hogy Lázár közel van Ábrahámmal, ő meg nagyon távol. Kedves Testvérek, ez a pokol! Jézus mellett lenni a mennyország odaát, de már itt is. És az a pokol, amikor az Úr tőlünk távol van, mikor látom a mennyet távol, és már nem is tudom közelebb hozni, és már nem is tudok közelgetni hozzá, mert a halál után már minden ilyen lehetőség lezárul, már nem is tudok többet közel lenni, még ha akarnék se. Itt a földön meg az a baj, hogy azért nem közelít sok ember, mert nem is akar közelíteni, nem is akar Jézus mellett lenni.

Figyeljétek meg, mit mond Jézus a kereszten a gonosztevőknek – annak, aki azt mondja: *„Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a Te országodban”* –: *„Bizony, mondom néked: ma velem leszel a paradicsomban.”* Velem leszel! Ahogy egy igehirdető mondta: ő nem az élete utolsó pillanatában tért meg, hanem az első alkalommal, mikor Jézussal találkozott. Ő akkor találkozott először Jézussal, és azt kéri, hogy vegye maga mellé, az Ő országába. És Jézus azt mondja neki: *„ma velem leszel a paradicsomban”*. Gondoljatok a laodíceai gyülekezetre, akinek azt mondja az Úr: *„aki győz”,* az velem fog ülni az én királyi székemben.

A konfirmandusoknak is el fogom mondani ma: igen, az a nagy lehetőség, hogy el lehet kezdeni ezt a Jézus mellett való létet, mert ezt egy fiatal is elkezdheti, és az idős pedig miért halogatná tovább? Érdemes Jézus mellett lenni! Pál apostol azt mondja egy helyen, hogy ő annyira Mellette volt: Vele *„együtt megfeszítettem”*, ezért *„élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”*. A keresztfán nemcsak Jézust látta, hanem saját magát is, és az apostol semmit nem adott volna oda ezért a Jézus mellett lételeért. Kínálhattak volna neki bármit, kecsgethették volna bármivel, a Jézus mellett lételeért semmit nem adott volna oda. Ez a nagy öröm ebben az igében, testvérek, amit ma olvasunk, hogy az a Jézus, aki bevonta a tanítványokat a szenvedésébe, az a Jézus bevonja a tanítványait, az Övéit az Ő dicsőségébe is, mert ha Vele együtt túrunk, Vele együtt szenvedünk, *„Vele együtt fogunk uralkodni is”*.

Tanuljuk meg ma az igéből: Jézus mellett! Ne adjuk fel soha ezt a lehetőséget, hogy mi a megváltó Jézus Krisztus mellett lehetünk kegyelemből, az Ő keresztyéért!

Ámen.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, valóban nagy dolog, hogy a mi áldott Jézusunk eljött, hogy maga mellé vegyen embereket. Köszönjük, hogy az Igében az is benne van, hogy sokan lemaradtak, ki mire hivatkozott, miért nem mehet. Valaki a házasságára, valaki a földjeire, a munkájára hivatkozott, valaki a családjára hivatkozott, hogy ő azért nem lehet Jézus mellett. Vagy csak kemény volt a beszéd, amit vagy Jézus vagy az Ő küldöttei mondtak, vagy csak kenyeret akartak, és azért voltak Mellette egy darabig, amíg jóllakatja őket, vagy majd holnap is gondoskodik róluk, és nem Jézus kellett. Urunk, add, hogy a mi szívünkben megfogalmazódjon, hogy „Csak Te kellesz, én Uram, / Benned mindent meglelek”! Köszönjük, hogy aki át akarja venni ajándékaidat, annak Melletted kell lennie, részesévé kell lennie a Te életednek.

Köszönjük, Úr Jézus, hogy ma is hívsz embereket, és hadd kérjünk most ezen az alkalmon is a konfirmandusainkért, hadd legyenek minél többen Melletted! Köszönjük azokat, akik már Melletted vannak. Kérünk, hogy hadd maradjanak meg Melletted, hadd maradjanak meg a hitben, a reménységben, a szeretetben, hadd maradjanak meg a Te oldaladnál, Urunk, és kérünk, hogy felnőtteket is, családtagjaikat is, és bennünket is tarts mindig magad mellett! Mi is hadd mondjuk, hogy igen, életünk legnagyobb áldása az, ha Melletted lehetünk! Életünk minden szentsége ebből fakad, életünk minden világossága ebből ered, hogy Melletted, „*a világ világossága*” mellett vagyunk. Életünk minden ereje ebből van, hogy a Te erőd végtelen, kifogyhatatlan, és ez nekünk is adatik. Mindaz, ami Krisztusé, mindaz, ami Őt jellemzi, az a hívőknek is adatik. Köszönjük, hogy Benned vagyunk nemcsak megváltottak, hanem megajándékozottak is, Úr Jézus Krisztus. Hadd imádkozzunk Hozzád, Urunk, azért, hogy minél többen legyenek Melletted! Köszönjük, hogy János apostol a Jelenések könyvében azt írja, hogy olyan nagy sokaságot látott, akik ott voltak a trón előtt, a Bárányt imádva, akik Melletted vannak. Megszámlálhatatlan sokaság „*minden nemzetből és ágazatból és népből és nyelvből*”. Köszönjük, hogy megírta ezt az apostol. És nemcsak az van a Bibliában, hogy valaki távol van és gyötrődik, hanem ott vannak Melletted, Veled, Előtted, és „*éneklik a Mózes ... és a Bárány énekét*”. Köszönjük, hogy ezt elkezdhetjük már a földön, a Melletted élés csodáját. Kérünk Téged, Urunk, ebből hadd merítsenek erőt betegeink, gyászolóink és mindazok, akiket csak elhívsz magadnak

Áldd meg ezt a nyomorúságban lévő világot, amelynek legnagyobb nyomorúsága az, hogy távol van Tőled, a Te igédőtől, annak igazságaitól!

Hadd kérjünk Téged a háború sújtotta területekért, ahol értelmetlenül halnak meg emberek, ahol áldozattá válnak, Urunk, teremts békét, adj békét! És áldd meg az ottani testvéreket, akár magyarul beszélnek, akár nem, de akik Mel-

JÉZUS MAGA MELLÉ VESZ

letted vannak, Jézus Krisztus, azok mellett mi is ott lehetünk! Engedd, hogy ott legyünk lélekben és imádságban!

Kérünk Téged egész nemzetünkért, hazánkért, köszönjük, Urunk, a Te kegyelmedet, hűségedet, szeretetedet. Hadd kérjünk az ének szavával: „Gátold hazánkban áradását / A sok gonoszságnak, / Fordítsd el eshető romlását / Nemzetnek, országnak”!

Maradj velünk, Urunk, mert immár esteledik!

Ámen.

434. ének

1. Ve-zess, Jé-zu-sunk, Vé-led in-du-lunk.

Küz-de-lem-re hív az é - let,

Hadd kö-ves-sünk ben-ne té - ged;

Fog-jad a ke-zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

2. Adj erős szívet, / Hogy legyünk hívek.
És ha terhet kell viselnünk, / Panaszt mégsem ejt
a nyelvünk;
Rögös bár utunk, / Hozzád így jutunk.
3. Sebzett szívünk majd / Mikor felsóhajt,
Vagy ha másért bánat éget, / Adj türelmet, békességet,
Reménnyel teli / Rád tekinteni.
4. Kísérd lépteink / Éltünk végéig,
És ha roskadozva járunk, / Benned támaszt hadd
találunk,
Míg elfogy az út, / S mennyben nyitsz kaput.